

מכון "הלכות שבת השנתית" - ללימוד כל א"ח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכנו

אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו

[35] שבת פרשת נשא

הלכות שבת השנתית לימוד שולחן ערוך הלכות שבת לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום

גליון ל"ה

חיובא ומיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמרו: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ופירות. ולידי דעות התורה. ונהייה עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחמים ויהיה יאהרונה"י על ידי הנעלים ביהמילו וקחימו ביהוקא שלים בשם כל ישכאל.

סדר הלימוד לשבת פ' נשא המשך סימן שיא - דיני מת בשבת ושאר טלטול מן הצד

א. מותר לסוך המת (ולהדיחו) ולשמוט הכר מתחתיו כדי שלא יסריח ובלבד שלא יזיז בו שום אבר ואם היה פיו נפתח והולך קושר את הלחי בענין שלא יוסיף להפתח אבל לא כדי שישגר מה שנפתח או קצתו שאם כן היה מזיז אבר ומטעם זה אין מעצימין עינוי של מת בשבת:

ב. טלטול מן הצד לצורך דבר המותר מותר הלכך צנן שטמן בארץ ומקצת עליו מגולים ולא השריש וגם לא נתכוין לזריעה נוטלו אף על פי שבנטילתו מזיז עפר ממקומו ואף על פי שהוסיף מחמת לחות הקרקע מותר. הגה: ואפילו הניחו שם מבעוד יום להיות שם כל השבת דאין באוכלין משום בסיס לדבר האסור (כל בו). וטלטול בגופו אפילו לצורך דבר האסור מותר הילכך קש שעל המטה דסתמו מוקצה להסקה מנענעו בגופו ואם הניח עליו מבעוד יום כר או כסת מנענעו אפילו בידו שהרי הכינו מבעוד יום לשכב עליו (וכן אם חשב לשכב עליו) (ר"ן סוף פרק במה טומנין):

ג. הפירות הטמונין בתבן או בקש המוקצים יכול לתחוב בהם מחט או כוש ונוטלם והקש ננער מאליו. הגה: ואם טמונים בחול ובעפר עיין לעיל סימן ש"ח סעיף ל"ח:

סימן שיב - הנצרך לנקביו במה מקנה בשבת, ובו י' סעיפים

א. משום כבוד הבריות התירו לטלטל אבנים לקנה ואפילו להעלותם לגג עמו דהוי טרחא יתירה ומותר ומי שיש לו מקום מיוחד לבית הכסא יכול להכניס עמו אבנים לקנה מלא היד ואם אין לו מקום קבוע מכניס עמו כשיעור בוכנא קטנה ואם ניכר באבן שקנחו בו מותר להכניסו אפילו הוא גדול הרבה או אפילו הם הרבה ממלא היד מותר ליטול כולן דכיון שקנחו בהן הוכנו לכך. הגה: יש אומרים דוקא בחצר מותר לטלטל אבנים (רש"י סוף פרק המוציא יין ורבינו ירוחם נתיב י"ב חלק י"ו) ויש אומרים דאפילו מרכמית לרשות היחיד נמי שרי

דהא נמי אינו רק איסור דרבנן ומשום כבוד הבריות התירוהו (תוספות פרק לולב הגולל והגהות מרדכי פרק הזורק):

ב. אם ירדו גשמים על האבנים ונטבעו אם רישומן ניכר מותר ליטולן כדי לקנה ואין בזה משום סותר ולא משום טוחן:

ג. צרור שעלו בו עשבים מותר לקנה בו ולא חיישינן שמא יתלשו דאף אם יתלשו ליכא איסורא דדבר שאין מתכוין הוא:

ד. לא יטלטל רגב אדמה לקנה בו מפני שאינה ראויה לקינוח לפי שהיא נפרכת אסור לקנה בהרס אפילו בחול משום סכנה שלא ינתק שיני הכרכשתא (פירוש המעים התלויים כפי טבעת):

ה. היו לפניו בשבת צרור ואזני הרס חלקים דכיון דחלקים הם ליכא משום סכנה מקנה באוזן החרס שהוא ראוי לכסות בו פי הכלי צרור ועשבים יקנה בעשבים אם הם לחים אבל ביבשים אין מקנחין מפני שהם חדים ומחתכין את הברש:

ו. מקנחין בשבת בעשבים לחים אפילו הם מחוברים ובלבד שלא יזיזם ומשום משתמש במחובר ליכא דלא אמרו אלא באילן אבל לא בירק:

ז. היה צריך לנקביו ואינו יכול לפנות שרפואתו למשמש כפי הטבעת שממשמש שם בצרור והנקב נפתח לא ימשמש בשבת כדרך שממשמש בחול דהיינו שאוחזו הצרור בכלל היד משום השרת נימין אלא ממשמש כלאחר יד דהיינו שיאחזו הצרור בכ' אצבעותיו וממשמש:

ח. למשמש בכרזא כפי הטבעת דינה כצרור שלא יאחזנה אלא בכ' אצבעותיו ואסור לצאת בכרזא אפילו תחובה כולה בגוף:

ט. אסור לפנות בשדה ניר בשבת שמא יבוא לאשוויי גומות ואם היה שדה חבירו אפילו בחול אסור מפני שדש נירו ומקלקל:

י. אבנים גדולות שמצדידן אותן כמין מושב חלול ויושבים עליהם בשדות במקום המיוחד לבית הכסא מותר לצדדן ואף על גב

דבני עראי הוא לא גזרו ביה רבנן משום כבוד הבריות: סימן שיג - טלטול דלת וחלון והמנעול בשבת, ובו י' סעיפים

א. פקק החלון כגון לוח או שאר כל דבר שסותמין בו החלון יכולים לסתמו אפילו אם אינו קשור ולא אמרינן דהוי כמוסיף על הבנין והוא שיחשוב עליו מערב שבת לסתמו בו וקנה שהתקינו להיות נועל בו אין צריך שיקשרנו בדלת ומכל מקום דמי לבנין יותר מפקק החלון ולא סגי במחשבה שיחשוב עליו מאתמול וצריך שיתקנו לכך לרש"י היינו שיתקנו לשם כלי שיהא ראוי לשום תשמיש שיהא ראוי להפך בו זיתים או לפצוע בו אגוזים ולרבינו תם אין צריך שיהא ראוי לדבר אחר אלא כיון שתקנו ועשה בו מעשה והכינו לכך סגי. הגה: ומיקרי על ידי כך כלי שמלאכתו היתר ומותר לטלטלו כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ח סעיף ב' (בית יוסף והרמב"ם). ונגר שהוא יתד שנועלים בו ותוחבין אותו באסקופה למטה ודומה טפי לבנין לא סגי בהכי ואין נועלים בו אלא אם כן יהא קשור וכיצד יהא קשור אם יש בראשו גלוסטרא דהיינו שהוא עב באחד מהראשים וראוי לכתוב בו שדומה לכלי סגי אפילו אם קשור בחבל דק שאינו ראוי להיות ניטל בו ואפילו אם אינו קשור בדלת עצמו אלא בכריח הדלת ואפילו אם החבל ארוך ואינו תלוי כלל באויר אלא כולו מונח בארץ ואם אין בראשו גלוסטרא אם הוא קשור בדלת עצמה סגי אפילו בחבל דק שאינו ראוי לינטל בו ואפילו כולו מונח בארץ ואם אינו קשור בדלת אלא בכריח צריך שיהא הקשר אמיץ שיהא ראוי לינטל בו ואפילו הכי אין צריך שיהא תלוי אלא אפילו כולו מונח בארץ מותר שאין אסור אלא כששומטו ומניחו בקרן זווית:

ב. כל נגר שאמרנו מיירי שהאסקופה גבוה וכשנועץ אותו במפתח אינו נוקב בארץ אבל אם נפתחה האסקופה בענין שכשמוכנס הנגר בחור נוקב תחתיו בארץ הוי בנין ואסור לנעול בו:

